

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6Tos/23/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2318010227
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Pavol Macháč
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:2318010227.4

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z jeho predsedu Mgr. Pavla Macháča a sudcov JUDr. Kataríny Batisovej a JUDr. Rastislava Kresla, v trestnej veci A. A., nar. X. XXXXXXXX XXXX v A., trvalé bydlisko A., o návrhu na uloženie ochranného psychiatrického liečenia ústavnou formou, o sťažnosti A. A. proti uzneseniu Okresného súdu Galanta z 20. decembra 2023, č. k. 2Nt/4/2018 - 456, na neverejnom zasadnutí konanom 11. apríla 2024 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť, ktorú za dotknutú osobu A. A. podal jeho obhajca JUDr. Albín Lancz, zamietla.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Galanta (ďalej len okresný súd) uznesením z 20. decembra 2023, č. k. 2Nt/4/2018 - 456 (ďalej len napadnuté uznesenie), podľa § 73 ods. 1 Trestného zákona (ďalej len Tr. zák.) v spojení s § 74 ods. 1 Tr. zák. uložil A. A. (ďalej len dotknutá osoba) ochranné psychiatrické liečenie ústavnou formou.

2. Svoje rozhodnutie okresný súd odôvodnil tým, že na verejnom zasadnutí vykonal dokazovanie, na základe ktorého mal za preukázané, že trestné stíhanie bolo vedené voči dotknutej osobe (až do času zistenia jej nepríčetnosti a následného zastavenia trestného stíhania) dôvodne, nakoľko skutok, pre ktorý bolo dotknutej osobe pôvodne vznesené obvinenie sa skutočne stal, má znaky činu inak trestného (v štádiu pokusu) a spáchala ho dotknutá osoba. Z výpovedí svedkov ako i listinných dôkazov v ich vzájomnom súhrne vyplynulo, že dotknutá osoba, i keď vedela, že to nie je vôľa poškodenej, kedy navyše jej poškodená komunikovala (v roku 2015) ukončenie (skôr v roku 2011) udelenej generálnej plnej moci, uskutočnila všetky úkony potrebné na to, aby sa v rozpore s vôľou poškodenej stala vlastníkom predmetného bytu (uvedeného v skutkovej vete), a to aj cez vyhotovenie falzifikátov listín, pričom v dotknutou osobou iniciovanom vkladovom konaní pred katastrálnym odborom Okresného úradu Šaľa bola dotknutá osoba kontinuálne činná v snahe doceliť kladné rozhodnutie daného úradu o ňou podanom návrhu na vklad vlastníckeho práva k predmetnému bytu. K prevodu však nedošlo, návrh bol v správnom konaní zamietnutý. Dotknutá osoba pre duševnú poruchu v čase spáchania činu inak trestného (v štádiu pokusu) z dôvodu nepríčetnosti nebola za tento čin trestne zodpovedná. Zároveň okresný súd ustálil, že je potrebné dotknutej osobe uložiť ochranné liečenie psychiatrické ústavnou formou, lebo jej pobyt na slobode je nebezpečný. Tento záver oprel o zistenie znalca, že by sa ambulantná forma minula účinku pre nespoluprácu dotknutej osoby. Napriek výhradám k osobe znalca zo strany dotknutej osoby, okresný súd nezistil žiadne skutočnosti nasvedčujúce neodobornosti či chybovosti znaleckého skúmania zo strany znalca, ktorý svoje zistenia predniesol na termíne verejného zasadnutia dňa 30. júna 2023 (o správnosti a úplnosti znaleckého skúmania nemal okresný súd dôvod pochybovať, ničomu takému totiž obsah spisu nenasvedčuje).

3. Po vyhlásení uznesenia na verejnom zasadnutí sa prokurátorka vzdala práva na podanie sťažnosti, prítomný obhajca dotknutej osoby JUDr. Albín Lancz (ďalej len obhajca) si ponechal lehotu na podanie sťažnosti. Dotknutá osoba sa verejného zasadnutia nezúčastnila, konalo sa v jej neprítomnosti. Písomné vyhotovenie uznesenia bolo stranám riadne doručené, o čom svedčia doručky založené v spise.

4. V zákonom stanovenej lehote podal obhajca za dotknutú osobu sťažnosť osobitným písomným podaním z 22. decembra 2023, doručeným okresnému súdu 22. decembra 2023.

5. Obhajca v podanej sťažnosti brojil proti napadnutému uzneseniu prostredníctvom reflexie podkladového skutku pre ochranné oparenie, formálnymi nedostatkami možnosti uloženia ochranného opatrenia a neštandardnosťou znaleckého posudku.

5.1. K reflexii podkladového skutku pre ochranné liečenie obhajca považoval za vhodné priblížiť základné momenty skutkové stavu prípadu.

5.2. Uviedol, že v prejednávanej veci sa jednalo o údajne podvodný pokus dotknutej osoby o prevod vlastníctva k bytu na svoju osobu. Poukázal na to, že sa jednalo o byt, ktorý pôvodne patril do výlučného vlastníctva dotknutej osoby, ktorá vlastníctvo formou darovacej zmluvy previedla na osobu poškodenej v tomto trestnom konaní. Následne na ochranu záujmov dotknutej osoby došlo k poskytnutiu generálnej plnej moci autorizovanej osvedčeným spôsobom zo strany poškodenej v prospech dotknutej osoby, a to najmä na účely správy a dispozície s daným bytom (išlo o formu kvázi zabezpečenia a ochrany danej nehnuteľnosti zo strany dotknutej osoby). Preto snaha dotknutej osoby o realizáciu prevodu daného bytu späť na svoju osobu po rozluke medzi ňou a poškodenou, ktorý predtým existovali vo zväzku druh družka, nemožno vyhodnotiť ako podvodné konanie. Poukázal aj na skutočnosť, že v čase podania návrhu na príslušný katastrálny odbor disponovala dotknutá osoba platnou generálnou plnou mocou, keďže jej do tohto času nebola platne a účinne odvolaná. V danom prípade teda jednoznačne nedošlo k uvedeniu žiadneho úradu do omylu, nakoľko postup dotknutej osoby bol plne súladný s právom. Súčasne v danom prípade nemožno p. B. prezentovať ako poškodenú, keďže v rámci faktického stavu získala od dotknutej osoby byt formou daru, ďalej aj napriek existencii vecného bremena v podobe práva doživotného užívania daného bytu pre dotknutú osobu, pričom jej fakticky znemožňuje daný byt užívať, a to tým že ho poskytla do nájmu tretej osobe. Dokonca v neskoršom štádiu pristúpila aj k zrušeniu práva doživotného bývania pre dotknutú osobu. Obhajca rovnako poukázal aj na skutočnosť, že zo strany dotknutej osoby nedošlo k protiprávnej či protispoločenskej činnosti, ale len k výkonu jej práva vyplývajúceho z platnej generálnej plnej moci v čase jeho konania. Následné doloženie potvrdenia správcu bytu, ktoré bolo podpísanou osobou (C.) vyhodnotené ako nepravé nie je možné pričítať dotknutej osobe, nakoľko navrhovateľom v rámci katastrálneho konania a teda osobou prikladajúcou danú prílohu bola D. E. F.

5.3. K formálnym nedostatkom možnosti uloženia ochranného opatrenia dôvodil, že nedošlo k naplneniu viacerých obligatórnych znakov skutkovej podstaty trestného činu podvodu (dotknutá osoba nikoho neuviedla do omylu ani nevyužila niečí omyl, keďže postupovala na základe generálnej plnej moci vydannej práve na prípad dispozícií s daným bytom; absentuje tu následok v podobe obohatenia sa na škodu cudzieho majetku, a to už len na tom skutkovom základe, že kúpna zmluva predpokladala trhovú kúpnu cenu, ku ktorej zaplateniu mohlo po prepise riadne dôjsť).

5.4. Obhajca bol toho názoru, že v prejednanom prípade absentuje formálny predpoklad pre možnosť uloženia ochranného opatrenia, nakoľko prejednaný skutok nie je trestným činom a nie je preto ani činom inak trestným. Ani v prípade neexistencie okolnosti vylučujúcej trestnú zodpovednosť v podobe nepríčetnosti, by totiž neboli splnené podmienky skutkovej podstaty žiadneho trestného činu.

5.5. Zároveň namietal, že nedošlo ani k naplneniu predpokladu uloženia ochranného opatrenia inej osobe, pretože to nie je nevyhnutné na zabezpečenie ochrany spoločnosti pred páchaním nových trestných činov, ktorá premisa je nevyhnutným predpokladom postupu v takomto prípade. V zmysle uvedeného neprichádza do úvahy postup predpokladaný trestným právom, hoci znalecký posudok umiestnenie dotknutej osoby do liečenia odporúča. Argumentoval tým, že záujem a ochrana spoločnosti v danom prípade budú dosiahnuté aj samotným obmedzením spôsobilosti na právne úkony dotknutej osoby, keďže sa mu týmto spôsobom fakticky znemožňuje akákoľvek forma činnosti neautorizovanej zo strany opatrovníka. Súčasne poukázal aj na úmysel dotknutej osoby, ktorý v danom prípade rozhodne nesmeroval k poškodeniu inej osoby, ale len k dosiahnutiu spravodlivosti v danej veci, a to výhradne právom dovoleným postupom. Dotknutá osoba podľa názoru obhajcu teda jednoznačne nesledovala páchanie trestnej činnosti, ale iba naplnenie istej formy dohody pri prvotnom darovaní danej nehnuteľnosti o jej vrátení (dotknutá osoba po rozchode s bývalou partnerkou chcela previesť byt naspäť na svoju osobu, aby ho mohla zdediť jej vlastná dcéra; v dôsledku napadnutia zo strany bývalej partnerky poškodenej- však byt zostal jej a pristúpila aj k zrušeniu práva doživotného užívania pre dotknutú osobu, kde práve toto konanie putatívnej poškodenej vykazuje nemorálnosť). Žiadne páchanie nových trestných činov preto neprichádza u dotknutej osoby do úvahy, keďže takýto dôvod nemá a ani ho nemožno očakávať.

5.6. Podľa názoru obhajcu neprítomnosť uvedenej obavy potvrdzuje aj absencia akejkoľvek protispoločenskej činnosti v období minimálne 6 rokov od skutku do teraz uloženého ochranného

opatrenia. Dotknutá osoba teda aj na podklade faktického stavu deklaruje, že nikdy nesmerovala k páchaniu protispoločenskej činnosti a tu prejednávany podkladový skutok bol len snahou dosiahnuť vrátenie svojho vlastníctva do vlastných rúk (k prevodu došlo totiž najmä v dôsledku vplyvu duševnej poruchy dotknutej osoby, ktorá sa snažila prevodom na inú osobu byť ochrániť pred putatívnymi organizovanými skupinami, ktoré ju oň chceli pripraviť, teda v dôsledku svojich blúdnych predstáv). V konečnom dôsledku však vplyvom nesprávneho hodnotenia OČTK došlo k produkovaniu stavu, že dotknutá osoba bola označená za páchatel'a a osoba, ktorá by nikdy nemala mať reálne vo vlastníctve je ustálená ako poškodená a môže si cudzí byť sama nechať vo vlastníctve (dokonca v neskoršom štádiu iniciovala aj výmaz vecného bremena pre dotknutú osobu k doživotnému užívaniu).

5.7. Obhajca si uvedomuje náročnosť komunikácie s dotknutou osobou, ktorá je v dôsledku svojho ochorenia konfrontačná a v každom vzhlada nepriateľ'a, avšak táto skutočnosť by nemala byť dôvodom pre nelegitímny zásah do jej vlastníckeho práva s následným dovetkom v jeho ďalšom sankcionovaní v podobe ukladania ochranného opatrenia.

5.8. K neštandardnosti znaleckého posudku obhajca argumentoval tým, že znalecký posudok bol vypracovaný bez osobného vyšetrenia dotknutej osoby a teda len z podkladov zabezpečených zo skoršieho znaleckého skúmania, ktoré bolo už skôr súdom druhého stupňa označené za neaktuálne a ako také za nespôsobilé pre prijatie ochranného liečenia. Na podklade uvedeného znaleckého posudku teda nebolo legitímne prijímať závery smerujúce k zásahu do osobnej slobody dotknutej osoby

5.9. V rámci konečného návrhu obhajca navrhol, aby nadriadený súd napadnuté uznesenie zrušil a rozhodol o zamietnutí návrhu na uloženie ochranného opatrenia.

6. Následne bolo odôvodnenie sťažnosti doplnené ďalším písomným podaním, tentokrát priamo od dotknutej osoby, ktorá uviedla v zásade rovnaké dôvody sťažnosti ako jej obhajca.

6.1. Odôvodnenie obhajcu k namietanej reflexii podkladového skutku pre ochranné opatrenie precizovala iba v tom, že ich vzťah s poškodenou bol priateľ'ský – kamarátsky, pričom dotknutá osoba vysvetlila, prečo žila s poškodenou „na divoko“, konkrétne v dôsledku denných dezinformácií, kvôli deťom poškodenej, kvôli nadmernému požívaniu alkoholu.

6.2. Uviedla, že v čase podanie návrhu zn. V 696/2016-68 zo 6. apríla 2016 na späťvzatie darovaného bytu, na príslušný katastrálny odbor v Šali, disponovala a disponuje dotknutá osoba platnou generálnou plnou mocou, táto je platná až po dnes, keďže jej do toho času nebola právne, platne ani účinne generálna substitučná plná moc odvolaná, mimo uvedené v uznesení je fikcia a podľa jej názoru podlieha dezinformáciám od svedkov. Okresný úrad Šaľa, odbor katastrálny V 696/2016-68 z 20. júla 2016 neoprávnené vklad prerušil. Je jasné a zřejmé, že skutok prevodu bytu sa nestal, tým bola dotknutá osoba oklamaná o svoj byt, zapísaný na LV XXXX, žiaden úrad do omylu nedostala, skôr je tomu naopak, pretože dotknutá osoba prišla o nehnuteľnosť, dotknutá osoba mala byť finančne poškodená, majetkovou i nemajetkovou finančnou ujmou, fikciami svedkov a fikciou opatrovníka, následne verejnými a štátnymi orgánmi malo dôjsť k ekonomickému trestnému činu.

6.3. Ďalej dotknutá osoba dôvodila, že pozbavenie spôsobilosti Okresným súdom Galanta pod sp. zn. 16Ps/5/2012 vôbec nepripadá do úvahy, podlieha fikcii a dezinformáciám. Opatrovník Mesto A. nie je procesne právne spôsobilé na jej zastupovanie. V plnom rozsahu toto odmietla a ignoruje, pričom opatrovníka dotknutá osoba potrebuje len v núdzi, keďže sa jedná o fikciu, tento opatrovník vykonáva svojvoľnú činnosť opatrovníka, t. j. koná protizákonne, v rozpore s dobrými mravmi, vyjadruje sa zmätočne, používa vo svoj prospech dezinformácie, zasahuje jej do súkromia, zneužíva svoju moc a pod. Dotknutá osoba ďalej namietala, že ju nepripúšťajú k súdnym pojednávaniam, nazretie do spisov má zakázané, dopúšťajú sa vydierania, je plne diskriminovaná, zastupujú ju na rôznych súdnych pojednávaníach, bez toho aby jej dali na vedomie, súdne poplatky musí platiť, na ktoré nemá, na poplatky si musí požičiavať a je považovaná opatrovníkom Mestom A. ako ten najposlednejší plne diskriminovaný občan SR. Všetky tieto skutočnosti jednoznačne potvrdzujú aj produkované dôkazné prostriedky sú uvedené vo veci sp. zn. 2Nt/4/2018, vedené Okresným súdom Galanta. Ako dôkaz dotknutá osoba predložila rozsudok Okresného súdu Galanta z 30. júna 2016, č. k. 16Ps/5/2012 – 353, ktorým bola obmedzená spôsobilosť dotknutej osoby na právne úkony a za opatrovníka mu bolo ustanovené Mesto A. a Listinu o ustanovení za opatrovníka z 30. júna 2016, sp. zn. 16Ps/5/2012.

6.4. Dotknutá osoba dôvodila aj tým, že pani B. nemožno prezentovať ako poškodenú. Nie je súdne znalecký vypracovaný znalcom posudok na byt z odboru stavebníctva a preto nie je možné uvádzať cenu bytu, škodu obdarovanej a prezentovať ju ako poškodenú, keďže v rámci faktického stavu získala od dotknutej osoby byt formou daru. V darovacej zmluve je uvedené, zvlášť výlučné užívanie „GARÁŽE“ pre parkovanie auta a na úschovu hneuteľných vecí, ku ktorým sa vôbec dotknutá osoba nevie dostať, i napriek existencii vecného bremena v podobe práva doživotného užívania daného bytu pre dotknutú osobu. Slovenský štát, p. B., pripravila o finančnú čiastku, čím sa podľa názoru dotknutej osoby dopustila

trestného činu krátenie daní s príjmu z nehnuteľností a prenájmu bytu, pričom krajský súd dotknutá osoba žiada, aby vec pre kvalifikoval na vec trestnú zo strany p. B., a začal trestné stíhanie konanie pre krátenie daní.

6.5. Dotknutá osoba dodala, že Zmluva o SVB a NP z 12. novembra 1997 zanikla už pri odkúpení bytov od Roľníckeho družstva Šafa, nasledovne novelizovaným zákonom o bytoch číslo 182/1993 Zb. z. o bytoch a nebytových priestorov, neskoršom platnom právnom znení, ktorá je spísaná v rozpore procesným právom a v rozpore s dobrými mravmi a nasledovne preto nie je možné akceptovať C. G., ako predsedníčku SVB a NP, ktorá nie je spôsobilá, tak ako jej to ukladá zákon, ktorá jej spôsobila ekonomickú finančnú škodu, nasledovné vydieranie a 1800% nárastom na fikciu istiny. Preto dotknutá osoba žiadala o vykonanie forenzného auditu v účtovníctve, SVB a NP ako osoba, resp. fikcia predsedníčka SVB a NP, v poradí ako štvrtý štatutár, ktorá nemá procesné právo a spôsobilosť pre výkon štatutárneho orgánu.

6.6. Nad rámec uvedeného v sťažnosti odôvodnenej obhajcom dotknutá osoba namietala nesplnenie procesných podmienok, argumentovala tým, že k nemožnosti prijatia zásielky, ktorej obsahom bolo upovedomenie o verejnom zasadnutí došlo v dôsledku toho, že sa nezdržiava na doručovacej adrese, teda zdržiava sa tam len sporadicky, a to najmä z dôvodu nepretržitej hospitalizácie a liečenia na neurológii, preto nie je možné konštatovať fikciu doručenia, nakoľko k neprevzatíu zásielky došlo z dôvodu zdravotného stavu dotknutej osoby spojeného práve s dlhodobým ošetrovaním.

6.7. V zhode s obhajcom preto v rámci konečného návrhu dotknutá osoba žiadala zrušiť napadnuté uznesenie a rozhodnúť o neuložení ochranného opatrenia, pretože dotknutá osoba je nevinná.

7. Okresný súd predložil spisový materiál Krajskému súdu v Trnave (ďalej len krajský súd) riadne na rozhodnutie o sťažnosti dotknutej osoby dňa 29. januára 2024.

8. Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku (ďalej len Tr. por.), pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a b) konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por., nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

Podľa § 194 ods. 1 písm. a) Tr. por., ak nezamietne nadriadený orgán sťažnosť, zruší napadnuté uznesenie, a ak je podľa povahy veci potrebné nové rozhodnutie

a) rozhodne vo veci sám, alebo

b) uloží orgánu, proti ktorého rozhodnutiu sťažnosť smeruje, aby vo veci znovu konal a rozhodol, s výnimkou rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o väzbe podľa § 72 ods. 1 písm. a), d) a f), rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o väzbe, ak súd prvého stupňa rozhodol o väzbe po podaní obžaloby alebo návrhu na schválenie dohody o vine a treste podľa § 76 ods. 3 alebo 4, rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o pokračovaní v ochrannom liečení, prepustení z ochranného liečenia alebo ukončení ochranného liečenia, ak predseda senátu rozhodoval pred ukončením výkonu trestu podľa § 446a ods. 3 alebo 4 a rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o návrhu na umiestnenie odsúdeného v detenčnom ústave podľa § 462.

9. Krajský súd ako nadriadený orgán, na základe riadne a včas podanej sťažnosti na to oprávnenou osobou, podľa § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Tr. por. preskúmal uznesenie, proti ktorému podal obhajca dotknutej osoby sťažnosť, ako aj konanie tomuto rozhodnutiu predchádzajúce a dospel k záveru, že sťažnosť nie je dôvodná.

10. Pokiaľ ide o osobu oprávnenú podať sťažnosť, je treba uviesť, že A. A. bol rozhodnutím Okresného súdu Galanta sp. zn. 16Ps/5/2024 z 30. júna 2016, právoplatným 25. júla 2016, obmedzený v spôsobilosti na právne úkony vo vzťahu mimo iné k súdom tak, že nie je spôsobilý na právne úkony pokiaľ ide o jeho podania (písomné, ústne, elektronické či iné) a nie je spôsobilý vystupovať samostatne pred súdom s tým, že za opatrovníka mu bolo ustanovené Mesto A.. Vzhľadom na uvedené A. A. sám nemohol právne účinne podať sťažnosť, ale za neho (nie v jeho mene) ju mohol podať buď obhajca alebo súdom ustanovený opatrovník, ktorí tak mohli činiť aj proti jeho vôli (§ 35 ods. 1, § 44 ods. 3 Tr. por.). Opatrovník sťažnosť nepodal, avšak sťažnosť zahlásil v zákonom stanovenej lehote obhajca, preto krajský súd rozhodoval o sťažnosti obhajcu, ktorú podal za dotknutú osobu.

K doterajšiemu priebehu konania

11. V prvom rade je potrebné zmieniť tú skutočnosť, že v prejednávanej veci bolo už opakovane rozhodnuté.

12. Prvýkrát okresný súd o návrhu prokurátora rozhodol uznesením zo 7. júla 2021, č. k. 2Nt/4/2018-124, ktorým podľa § 73 ods. 1, § 74 ods. 1 Tr. zák. uložil dotknutej osobe ochranné psychiatrické liečenie ústavnou formou. V dôsledku podania sťažnosti obhajcom dotknutej osoby krajský súd uznesením z 23. septembra 2021, č. k. 6Tos/85/2021 -168, sťažnosti vyhovel, zrušil predmetné uznesenie a vec

vrátil okresnému súdu, aby znova konal a rozhodol. Vytkol viacero nedostatkov, medzi inými aj to, že dosiaľ nebolo zabezpečené právoplatné uznesenie o zastavení trestného stíhania pre nepríčetnosť, že podkladom pre rozhodnutie nebol aktualizovaný znalecký psychiatrický posudok a tiež preto, že sa okresný súd riadne nevyrovnal so základnými otázkami potrebnými pre rozhodnutie u uložení ochranného liečenia.

13. Po vrátení veci okresný súd znova v merite rozhodol uznesením z 30. júna 2023, č. k. 2Nt/4/2018 – 390, kedy znova uložil dotknutej osobe ochranné psychiatrické liečenie ústavnou formou, ktoré uznesenie bolo na podklade sťažnosti obhajcu dotknutej osoby preskúmané krajským súdom s tým, že krajský súd uznesením z 5. septembra 2023, č. k. 6Tos/150/2023 – 415, opäť zrušil napadnuté uznesenie a vec vrátil okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie. Krajský súd označil rozhodnutie za predčasné, nakoľko uznesenie prokurátora o zastavení trestného stíhania pre nepríčetnosť nebolo doručené dotknutej osobe, ergo nie je právoplatné a okresný súd sa s touto podmienkou pre rozhodnutie nesprávne vyrovnal.

Ku konaniu, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia

14. Pokiaľ ide o konanie, ktoré predchádzalo vydaniu aktuálnou sťažnosťou napadnutého uznesenia, obhajoba namietala vykonanie verejného zasadnutia v jej neprítomnosti

15. Podľa § 293 ods. 5 Tr. por., verejné zasadnutie sa vykoná v neprítomnosti obvineného aj vtedy, ak mu upovedomenie o verejnom zasadnutí bolo riadne a včas doručené a bol poučený o možnosti konania verejného zasadnutia bez jeho prítomnosti alebo za podmienok uvedených v § 292 ods. 5.

Podľa § 66 ods. 3 Tr. por., ak nebol adresát zásielky, ktorú treba doručiť do vlastných rúk, zastihnutý na adrese, ktorú na tieto účely uviedol, zásielka sa uloží u orgánu, ktorý zásielku doručuje, a adresát sa vhodným spôsobom upovedomí, že mu zásielku príde doručiť znovu v určitý deň a hodinu. Ak zostane i nový pokus o doručenie bezvýsledný, uloží sa písomnosť na pošte alebo orgáne obce a adresát sa vhodným spôsobom upovedomí, kde a kedy si môže zásielku vyzdvihnúť. Ak si adresát zásielku nevyzdvihne do troch pracovných dní od uloženia, považuje sa posledný deň tejto lehoty za deň doručenia, aj keď sa adresát o uložení nedozvedel; toto neplatí, ak ide o doručenie obžaloby, uznesenia o podmienčnom zastavení trestného stíhania a trestného rozkazu.

- 1.
- 2.
- 3.
- 4.
- 5.
- 6.
- 7.
- 8.
- 9.
- 10.
- 11.
- 12.
- 13.

16. Z obsahu spisového materiálu je zjavné, že okresný súd vo veci vytýčil viacero termínov verejného zasadnutia, na ktorých vec prejednával. Je potrebné zdôrazniť, že verejné zasadnutie je rovnako ako hlavné pojednávanie vnímané ako jeden kontinuálny celok napriek tomu, že je rozdelené na viacero termínov, na ktorých sa koná, ako tomu bolo aj v tomto prípade.

Na prvé verejné zasadnutie bola dotknutá osoba predvolávaná, nakoľko okresný súd jej účasť považoval za nutnú a potreboval ju k veci vypočuť. Keďže na predvolanie dotknutá osoba nereagovala, bola nakoniec po viacerých neúspešných pokusoch predvedená hliadkou OO PZ a k veci vypočutá.

O každom ďalšom termíne verejného zasadnutia bola následne už len upovedomovaná poštou na adresu, ktorú uviedla ako adresu na doručovanie písomností – F. A. XXX/X, A., na ktorej si súdne zásielky aj preberala. Súdne zásielky s upovedomením sa vracali súdu späť s poznámkou poštového doručovateľa ako neprevzaté v odbernej lehote. Správne preto uplatňoval okresný súd fikciu doručenia a verejné zasadnutie vykonával v neprítomnosti dotknutej osoby postupom podľa § 293 ods. 5 Tr. por. pri zachovaní lehoty na prípravu. O možnosti tohto postupu pritom bola dotknutá osoba v upovedomení poučená rovnako ako o doručovaní súdnych písomností a o povinnosti hlásiť každú zmenu doručovacej adresy.

Možno doplniť, že ani krajský súd nevidel žiaden dôvod na to, aby bola dotknutá osoba potom, ako bola k veci na verejnom zasadnutí vypočutá, ďalej na verejné zasadnutie predvolávaná. Tu jednak vzhľadom na charakter duševnej poruchy, ktorou trpí, tiež jej obmedzenú spôsobilosť konať a v neposlednom rade

aj jej neochotu spolupracovať, ktorá bola zrejma nielen pri predvádzaní políciou, ale aj pri neskoršom znaleckom skúmaní. Okresný súd preto nepochybil, keď dotknutú osobu o ďalších termínoch len upovedomoval s tým, že jej účasť na úkone nie je nevyhnutná.

Z pohľadu zachovania práva na spravodlivý proces je podstatné hlavne to, že dotknutá osoba o konaní, ktoré sa voči nej viedlo, mala subjektívnu vedomosť, k predmetu konania sa pri svojom výsluchu vyjadrila a svoju obranu voči návrhu prokurátora opakovane prezentovala písomnými podaniami adresovanými súdu, ktoré boli oboznámené. Jej postoj k návrhu prokurátora na uloženie ochranného liečenia bol pritom evidentne zrejmy. Navyiac v konaní bola od počiatku zastúpená obhajcom z radov advokátov, ktorý bol po celý čas prítomný na verejnom zasadnutí a riadne hájil záujmy dotknutej osoby. Neprítomnosť opatrovníka dotknutej osoba na niektorých termínoch verejného zasadnutia krajský súd nepovažoval za prekážku konania a rozhodovania, správne sa tak konalo v neprítomnosti opatrovníka.

Pokiaľ obhajoba namietala, že si súdne zásielky s upovedomením o termínoch verejného zasadnutia nemohla dotknutá osoba preberať pre opakované hospitalizácie, k tomu krajský súd uvádza, že v zmysle cit. ust. § 66 ods. 3 Tr. por. uplatneniu fikcie doručenia nebráni, ak sa adresát o uložení zásielky nedozvedel. Dotknutej osobe tiež nič nebránilo odkomunikovať termíny verejného zasadnutia a účasť na nich s obhajcom.

Na základe vyššie uvedeného krajský súd konštatuje, že námietky obhajoby o nesplnení zákonných podmienok na konanie verejného zasadnutia v neprítomnosti dotknutej osoby dôvodné nie sú.

17. Iné chyby konania, ktoré predchádzalo rozhodnutiu, krajský súd vlastným prieskumom nezistil. Možno konštatovať, že okresný súd postupne na verejnom zasadnutí vykonal všetky dôkazy v intenciách predchádzajúcich pokynov krajského súdu, ktoré boli potrebné pre objektívne, stavu veci a zákonu zodpovedajúce rozhodnutie. Pri svojom postupe dodržal všetky ust. Trestného poriadku viažuce sa ako k dokazovaniu, tak aj k priebehu verejného zasadnutia. Vyhlásené rozhodnutie následne v zákonom stanovenej lehote písomne vypracoval a doručil stranám trestného konania do vlastných rúk, o čom svedčia doručky založené v spise.

18. V napadnutom uznesení okresný súd podľa § 176 ods. 2 Tr. por. poukázal na dôkazy, ktoré vykonal a rozviedol všetky relevantné skutočnosti a právne úvahy, na podklade ktorých k svojmu záveru dospel. Krajský súd si argumentáciu okresného súdu uvedenú v odôvodnení uznesenia ako vecne správnu osvojuje a bez nutnosti jej opakovania na ňu v podrobnostiach poukazuje. Je treba pripomenúť, že v konaní o sťažnosti, ktoré je dvojinštančné, tvoria rozhodnutia okresného a krajského súdu vzájomnú jednotu, z ktorého dôvodu je nadbytočné vecne správne argumenty opakovať.

19. V ďalšom preto krajský súd časť argumentácie okresného súdu už len doplní a následne sa vyrovná s relevantnými sťažnostnými námietkami, keďže nie je povinný dávať odpovede na úplne všetky námietky, ale len na tie, ktoré sú pre posúdenie veci kľúčové.

20. Podľa § 73 ods. 1 Tr. zák., súd uloží ochranné liečenie v prípadoch uvedených v § 39 ods. 2 písm. c) a § 40 ods. 1 písm. c) alebo ak páchatel činu inak trestného nie je pre nepríčetnosť trestne zodpovedný a jeho pobyt na slobode je nebezpečný.

Podľa § 73 ods. 4 Tr. zák., ochranné liečenie neuloží, ak je vzhľadom na osobu páchatela zrejme, že jeho účel nemožno dosiahnuť.

Podľa § 73 ods. 5 Tr. zák., ochranné liečenie môže súd uložiť aj popri treste alebo pri upustení od potrestania.

Podľa § 74 ods. 1 Tr. zák., ak sa ochranné liečenie ukladá popri nepodmienečnom treste odňatia slobody, jeho výkon sa spravidla začína po nástupe výkonu trestu v ústave na výkon trestu. V ostatných prípadoch sa ochranné liečenie vykonáva spravidla v zariadení ústavnej zdravotnej starostlivosti. Ak možno vzhľadom na povahu choroby a liečebné možnosti očakávať, že účel splní aj ambulantné liečenie, môže súd nariadiť aj tento spôsob liečenia, prípadne ústavné liečenie zmeniť na ambulantné liečenie alebo v odôvodnenom prípade aj naopak. Ak dĺžka výkonu trestu odňatia slobody v ústave na výkon trestu nepostačí na splnenie účelu ochranného liečenia, súd môže rozhodnúť o jeho pokračovaní v liečebnom alebo ambulantom zariadení.

Podľa § 74 ods. 2 Tr. zák., ochranné liečenie potrvá, kým to vyžaduje jeho účel. Trvanie ochranného liečenia uloženého páchatelovi, ktorý užíva návykovú látku a spáchal trestný čin pod jej vplyvom alebo v súvislosti s jej užívaním, môže byť však ukončené, ak sa počas jeho výkonu zistí, že jeho účel nemožno dosiahnuť. O prepustení z ochranného liečenia rozhoduje súd.

21. V súvislosti s uložením ochranného liečenia zákonodarca v ust. § 73 ods. 1 Tr. zák. určuje tri zákonné podmienky, ktorých naplnenie je nevyhnutné a kumulatívne, a to: ochranné liečenie je možné uložiť len páchatelovi činu inak trestného (prvá podmienka), páchatel činu inak trestného nebol v čase spáchania skutku pre nepríčetnosť trestne zodpovedný (druhá podmienka) a pobyt páchatela je činu inak trestného na slobode je nebezpečný (tretia podmienka). Pokiaľ nie je splnená čo i len jedna z podmienok

na uloženie ochranného liečenia, nie je možné takúto sankciu páchatelovi činu inak trestného uložiť (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 21. februára 2024, sp. zn. 1Tdo/62/2023).

22. Pokiaľ ide o splnenie prvej a druhej zákonnej podmienky, z uznesenia Okresnej prokuratúry Galanta z 18. januára 2018 č. k. 2 Pv 102/17/2202-37, právoplatného dňa 17. novembra 2023, nepochybne vyplýva, že trestné stíhanie vedené voči A. A. pre zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. bolo postupom podľa § 215 ods. 1 písm. e) Tr. por. zastavené, lebo v čase činu pre nepríčetnosť nebol trestne zodpovedný.

22.1. Aj krajský súd mal na základe vykonaného dokazovania za preukázané, že skutok sa stal, má znaky činu inak trestného (v štádiu pokusu) a spáchala ho dotknutá osoba. Tieto skutkové závery sa opierajú o oboznámené výpovede svedkyne poškodenej H. B., svedkyne I. F., svedkyne J. K. B. a svedkyne G. C., ktoré popisali konanie dotknutej osoby, ktorým sa pokúšala prostredníctvom predloženia neplatnej generálnej moci (za zneužitia osobných údajov pôvodne poškodenej H. B.) a falzifikátu potvrdenia spoločenstva vlastníkov bytov o prevod vlastníckeho práva k nehnuteľnosti uzavretím zmluvy o prevode vlastníctva a následným podaním návrhu na vklad vlastníckeho práva na jej podklade do katastra nehnuteľností. Toto konanie je objektivizované aj listinnými dôkazmi, ktoré okresný súd na verejnom zasadnutí oboznámil čítaním. Toto trestnoprávne relevantné konanie potom vykazuje znaky zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák., keďže dotknutá osoba napriek vôli pôvodne poškodenej, ktorá mu vypovedala pôvodne udelenú generálnu plnú moc, svojim podvodným konaním spočívajúcim vo vyhotovení a predložení sfaľšovaných listín mala úmysel získať do svojho vlastníctva byt (kvalifikačný znak škody väčšieho rozsahu je daný hodnotou bytu), pričom k zavŕšeniu podvodného konania nedošlo i napriek tomu, že dotknutá osoba podala návrh na vklad do príslušného katastra nehnuteľností, pretože správny orgán tento návrh zamietol, teda dotknutá osoba mala za cieľ spôsobiť škodu na cudzom majetku.

22.2. Pokiaľ teda obhajoba namietala skutkové okolnosti činu inak trestného a posudzovanie trestnosti činu, treba skonštatovať, že z predostretej právnej argumentácie je zrejmé, že obhajoba presadzuje vlastnú verziu pôvodne stíhaného skutku. Navyše sťažnostné námietky sú v podstate len opakovaním obhajoby použitej už v konaní pred okresným súdom, s ktorou sa okresný súd v napadnutom rozhodnutí vysporiadal spôsobom, s ktorým sa krajský súd stotožňuje. Preto bez nutnosti opakovania na túto argumentáciu v podrobnostiach odkazuje.

22.3. Krajský súd na margo sťažnostných námietok dodáva, že úmysel dotknutej osoby získať podvodným spôsobom vlastníctvo k bytu bol riadne preukázaný tak, ako aj ostatné zákonné znaky skutkovej podstaty zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 Tr. zák. Zo znaleckého dokazovania však vyplynulo, že dotknutá osoba pre nepríčetnosť v čase nie je trestne zodpovedná a skutok je potrebné posudzovať ako čin inak trestný. Objektívna stránka tohto činu smerovala proti záujmu na ochrane vlastníctve (dotknutá osoba svojim inak protiprávnym konaním útočila na vlastníctvo poškodenej, t.j. na jej vlastníctvo k predmetnému bytu). Objektívna stránka tohto činu inak trestného spočívala vo využití omylu (dotknutá osoba uviedla do omylu príslušný katastrálny úrad predložením sfaľšovaných listín), pričom k spôsobeniu škody vo väčšom rozsahu nedošlo v dôsledku zamietnutia návrhu na vklad dotknutej osoby. Dotknutá osoba naplnila i subjektívnu stránku činu inak trestného, pretože v konaní bolo dostatočným spôsobom preukázané jej úmyselné zavinenie. Nejde teda o situáciu v sťažnosti popisovanou obhajobou, že by skutok formálne nenapíňal znaky činu inak trestného, v ktorom je potrebné vidieť zločin podvodu v štádiu pokusu. Skutočnosť, že dotknutá osoba vedela o vypovedaní generálnej plnej pomoci, ktorú mu udelila pôvodne poškodená, je preukázaná jednak svedeckými výpoveďami H. B., I. F. či J. K. B., ale aj listinnými dôkazmi. Dotknutá osoba najmä teda na základe ústnej výpovede si musela byť vedomá toho, že už nie je oprávnená konať v mene poškodenej. I napriek tomu sa dotknutá osoba vo svoj prospech rozhodla túto plnú moc využiť a pristúpila k falzifikácii ďalších listín potrebných na začatie vkladového konania na príslušnom katastri, pričom v rámci celého katastrálneho konania bola dotknutá osoba činná, teda jej záujem na prevode vlastníckeho práva k bytu bol jasne daný. Námietka, že pôvodne poškodenú H. B. nemožno považovať za poškodenú osobu, keďže predmetný byt jej bol darovaný v minulosti práve dotknutou osobou, je nedôvodná. V čase spáchania skutku bol predmetný byt vo výlučnom vlastníctve H. B. na základe platnej darovacej zmluvy, čo dosvedčoval aj výpis z listu vlastníctva, ergo útok dotknutej osoby smeroval na cudzí majetok. Fakt, že predmetný byt bol poškodenej darovaný v minulosti práve dotknutou osobou nemá spôsobilosť vyvinúť dotknutú osobu z činu inak trestného.

22.4. Na základe vyššie uvedeného krajský súd konštatuje, že okresný súd správne ustálil, že prvá a druhá zákonná podmienka pre uloženie ochranného liečenia boli splnené, preto námietky obhajoby v tomto smere hodnotí ako nedôvodné.

22.5. Možno pripomenúť, že právo na spravodlivý proces neznamena právo na to, aby bola strana konania pred všeobecným súdom úspešná, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jej požiadavkami, predstavami a právnymi názormi. Súd neporuší žiadne práva strany v konaní, ak si neosvojí ňou navrhnutý spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov a ak sa neriadi jej výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov.

23. Pokiaľ ide o splnenie tretej zákonnej podmienky spočívajúcej v tom, že pobyt páchatel'a na slobode je nebezpečný, správne mal okresný súd aj túto podmienku v prejednávanej veci za splnenú.

23.1. Správne okresný súd vychádzal z výsluchu znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria MUDr. Ivana Karbulu, ktorý vykonal znalecké skúmanie duševného stavu dotknutej osoby a skonštatoval, že trpí duševnou poruchou, konkrétne bludovou poruchou a to minimálne od roku 2016, pričom konanie dotknutej osoby je chorobne motivované a je nevypočítateľné. Uviedol, že hrozí vysoké riziko protiprávneho a protispoločenského konania, preto navrhol uloženie ochranného psychiatrického liečenia ústavnou formou. V ďalšom poukazuje krajský súd na správne a vyčerpávajúce odôvodnenie napadnutého uznesenia s tým, že sa s ním v celom rozsahu stotožňuje bez potreby tieto dôvody opakovať.

23.2. Pokiaľ obhajoba namietala nedôvodnosť uloženia ochranného psychiatrického liečenia ústavnou formou, pretože dotknutá osoba nie je na slobode nebezpečná, tak tejto sťažnostnej námietke nie je možné prisvedčiť. Nebezpečenstvo z pobytu dotknutej osoby na slobode bolo vyhodnocované predovšetkým zo záverov príslušného znalca, ale taktiež aj v celkovom kontexte prejednávanej veci.

23.3. V tejto súvislosti krajský súd podotýka, že splnenie tretej zákonnej podmienky nie je možné vyhodnocovať iba na základe konkrétneho konania dotknutej osoby vykazujúceho znaky činu inak trestného, ale je potrebné zisťovať závažnosť duševnej poruchy páchatel'a vrátane jeho recidívnych prejavov, ktoré môžu prispieť k vytvoreniu stavu nebezpečenstva pre spoločnosť pri ponechaní takéhoto páchatel'a na slobode. Táto tretia zákonná podmienka je splnená pokiaľ je vysoko pravdepodobné, že nepričetná osoba, ktorá spáchala čin inak trestný, by mohla pod vplyvom duševnej poruchy spáchať znovu závažnejší útok na záujmy chránené Trestným zákonom. Naplnenie tejto podmienky je potrebné posudzovať na základe zistenia povahy a správania nepričetného páchatel'a a na základe posudku znalca z odboru psychiatrie i toho, či duševná porucha je takého charakteru, že obava z nebezpečnosti pobytu nepričetnej osoby na slobode je pre budúcnosť v uvedenom zmysle daná a musí byť splnená i v dobe rozhodovania o ochrannom liečení.

23.4. V kontexte vyššie citovaného krajský súd konštatuje, že z riadne vykonaného dokazovania na verejnom zasadnutí pred okresným súdom, konkrétne z výpovede znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria MUDr. Ivana Karbulu vyplynulo, že pobyt A. A. na slobode je nebezpečný, lebo trpí duševnou poruchou – bludovou poruchou, pričom do svojho bludného systému si postupne vtiahol všetky osoby, ktoré mu nejako odporovali vrátane znalcov, súdov, katastra. Jeho konanie je chorobne motivované a je nevypočítateľné. Dotknutá osoba sa opakovane vyhýbala vyšetreniu, pričom vyšetrenie odmieta z dôvodu jej chorobného presvedčenia. Znalec tiež uviedol, že ak dotknutej osobe bude niekto bludy vyvracať je vysoko pravdepodobné, že dôjde k fyzickému násilliu. Konanie takej osoby je identické s jej bludmi. Riziko násillia je teda veľmi vysoké, možno ho v čase očakávať. V kverulačnom správaní má tendenciu pokračovať. Ambulantná forma by s istotou nespĺnila účel liečby, nakoľko ambulantných vyšetrení by sa dotknutá osoba nezúčastňovala. Ak na podklade týchto zistení okresný súd uzavrel, že v záujme ochrany spoločnosti pred činmi inak trestnými je, vzhľadom na povahu choroby dotknutej osoby a jej liečebné možnosti, potrebné uložiť mu liečenie ústavnou formou, nemožno mu v tomto smere ani podľa názoru krajského súdu nateraz nič vytknúť. V podrobnostiach potom krajský súd poukazuje na príslušnú časť odôvodnenia napadnutého uznesenia bez potreby túto vecne správnu a obsahovo vyčerpávajúcu argumentáciu na tomto mieste opakovať.

23.5. Dôvodná obava, že pobyt dotknutej osoby na slobode je nebezpečný, nie je pritom daná len znaleckým skúmaním, ale vyplýva aj z ostatného vykonaného dokazovania. Samotná poverený pracovník opatrovníka dotknutej osoby Mesta A. na verejnom zasadnutí uviedla, že v bludnom kruhu dotknutej osoby sú aj osoby reprezentujúce opatrovníka – Mesto A., voči ktorým bola dotknutá osoba verbálne agresívna, vyhrážala sa i hladovkou v prípade snahy o kontakt s ňou. Rovnako z výsluchov z prípravného konania poškodenej B. či svedkyne F. vyplynulo, že dotknutá osoba je svojim správaním problémová. To konštatoval aj znalec MUDr. Ivan Karbula, ktorý v tomto smere poukázal i na vyjadrenie predchádzajúceho znalca MUDr. Mária Straku, ktorý uviedol, že dotknutá osoba odmietala vyšetrenia, podávala na neho podania, urážala ho a podobne.

23.6. Dotknutá osoba si teda zjavne neuvedomuje svoje zdravotné problémy, chýba jej kritičnosť a reálny náhľad na chorobu, ktorou trpí, ako aj na akútnu potrebu jej liečby, čo do budúcnosti činí jej pobyt na slobode nebezpečným pre nepredvídateľnosť a nevypočítateľnosť jej správania sa.

23.7. Skutočnosť, že dotknutá osoba sa od spáchania činu inak trestného nedopustila žiadnej protiprávnej činnosti, nie je spôsobilá ani podľa názoru krajského súdu privodiť iné rozhodnutie vo veci, pretože pri neriešení zdravotného stavu dotknutej osoby – jej závažnej bludnej poruchy ďalšie protiprávne konanie aj podľa názoru krajského súdu reálne hrozí. Okresný súd preto správne posúdil nebezpečenstvo pobytu dotknutej osoby na slobode, ktorú pre jej nepríčetnosť nie je možné odsúdiť konštatujúc, že dotknutá osoba predstavuje na slobode hrozbu pre záujmy chránené trestným zákonom. Táto hrozba je aj podľa názoru krajského súdu daná, je reálna a opiera sa o skutočnosť rozvedené vyššie v texte. Správne tiež okresný súd uviedol, že obmedzenie spôsobilosti na právne úkony je pre potreby tohto rozhodovania bez právnej relevancie.

24. Pokiaľ obhajoba namietala neštandardný postup znaleckého skúmania duševného stavu (bez osobného vyšetrenia), krajský súd sa stotožňuje s argumentáciou, ktorú obhajoba dal na túto námietku okresný súd už v napadnutom uznesení. Ide totižto o to, že znalecké skúmanie duševného stavu dotknutej osoby bolo predovšetkým závislé od ochoty dotknutej osoby spolupracovať a podrobiť sa lekárskemu vyšetreniu. Zo spisového materiálu vyplynulo, že znalec MUDr. Ivana Karbula sa pokúšal vykonať vyšetrenie dotknutej osoby štandardným spôsobom, toto opakovane naplánoval, využil pritom všetky dostupné prostriedky, avšak vždy došlo k jeho zmareniu zo strany dotknutej osoby. Znalec bol ochotný prísť i k vyšetreniu dotknutej osoby v domácom prostredí. Prekážkou vyšetrenia teda nebol nezáujem či nedôslednosť znalca, ale neochota dotknutej osoby, ktorá nespocovala, podrobiť sa vyšetreniu. Znalec preto postupoval na podklade zabezpečených materiálov ohľadom duševného stavu, ale aj na podklade spoločných mailov i telefonátov s dotknutou osobou, ktoré vyhodnotil ako dostatočné pre svoje závery.

24.1. Na dôvažok výsledky znaleckého skúmania boli predstreté akreditovaným znalcom MUDr. Ivanom Karbulom s odbornými vedomosťami a skúsenosťami, jednalo sa o vedecké skúmanie za dodržania všetkých platných postupov, pričom okresný súd tieto aj právne vyhodnotil a dospel k správnym záverom. Keďže sa jedná o posúdenie odbornej otázky – duševného stavu, na zodpovedanie ktorej je príslušný práve znalec, ktorý vykonal všetky potrebné úkony smerujúce k štandardnému vyšetreniu, ktoré bolo konaním dotknutej osoby zmarené, preto využil všetky dostupné vedomosti o jej duševnom stave a vypracoval znalecký posudok a na verejnom zasadnutí predstrel svoje závery, potom nie je možné takémuto postupu nič vytknúť. Znalec vychádzal pri vypracovaní posudku okrem iného z predošlých záverov znaleckého skúmania duševného stavu dotknutej osoby, tieto doplnil i o vlastné poznatky o duševnom stave dotknutej osoby (zistené prostredníctvom mailov či telefonátov), pričom mal k dispozícii aj celý spisový materiál okresného súdu, teda mal relevantné podklady pre svoje závery.

25. Nie je možné prisvedčiť ani sťažnostnej námietke ohľadom neaktuálnosti znaleckého posudku MUDr. Ivana Karbulu. Táto námietka by bola dôvodná vtedy, ak by okresný súd vychádzal pri svojom rozhodnutí v roku 2023 zo záverov pôvodného znaleckého posudku vypracovaného ešte v prípravnom konaní znalcom MUDr. Máriom Strakom dňa 7. decembra 2017. Na toto pochybenie krajský súd upozorňoval okresný súd už vo svojom prvom zrušujúcom uznesení z 23. septembra 2021, sp. zn. 6Tos/85/2021, pričom v ďalšom konaní okresný súd na túto výčitku reflektoval, keď uznesením pribral do konania nového znalca MUDr. Ivana Karbulu a uložil mu, aby vypracoval aktuálny psychiatrický znalecký posudok na dotknutú osobu, čo sa v konaní aj stalo a znalec vypracoval dňa 12. januára 2023 pod číslom 3/2023 nový znalecký posudok. Jeho závery považoval aj krajský súd za dostatočne aktuálne na to, aby tvorili spôsobilý podklad pre zákonné rozhodnutie vo veci. Zvlášť vzhľadom na trvalý charakter duševnej poruchy, ktorou dotknutá osoba trpí už viac rokov.

Záver

26. Pretože krajský súd nezistil žiadne také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zrušenie, či zmenu napadnutého uznesenia, sťažnosť, ktorú za dotknutú osobu podal jej obhajca JUDr. Albín Lancz, postupom podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

26.1. Krajský súd úplným záverom podotýka, že aj keď ochranné liečenie trvá dovtedy, kým si to vyžaduje jeho účel, tak ústavná forma tohto liečenia nie je nemenná. Súd ju môže zmeniť, ak sa v priebehu liečby ukáže, že účel splní aj ambulantné liečenie.

26.2. Toto uznesenie bolo prijaté jednomyseľne (§ 163 ods. 4, § 180 Tr. por.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.